

Beeldend kunstenaar **Edgar ANTOIN** (17/01/1954) verwerkt afval en eenvoudige materialen zoals klei, jute, was en gips tot sculpturen. Door met gerecycleerd afval te werken en deze met verschillende materialen te combineren komt hij tot erg unieke creaties die gekenmerkt worden door spontaneïteit.

Zijn oeuvre is een weerspiegeling van zijn interesses en zijn innerlijke gevoelswereld. Hij raakt thema's als duurzaamheid, familie, verbondenheid (bv. Vader—zoon relatie) aan. Met zijn materiaalkeuze maakt hij duidelijk dat er een overproductie van afval is en wil hij de toeschouwer tot nadenken aanzetten.

De sculptuur in de Sint-Maartenskerk is vervaardigd uit afval en weinig kostbare verzamelstukken uit de eigenfamiliekring. De afvalelementen brengen de verschillende generaties letterlijk en figuurlijk samen. De 3 brede kolommen die fungeren als steunpilaren in dit werk, bewezen destijds hun dienst als bobijnen in de weverij te Moen waar zijn vader aan de slag was. Op deze steunkolommen bevindt zich een MDF plaat afkomstig uit afbraakwerken. Samen vormen ze een stevige sokkel waaruit een zekere kracht straalt. Op de sokkel zelf staat een gigantische kaars vervaardigd uit kippengaas en gips die nadien werd besprenkeld met was. Het contrast tussen deze materialen zorgt voor een zekere spanning. Ook de was kreeg hij van zijn vader. Het betreft 'machinewas' uit de fabriek Vetex. Zijn vader vervaardigde er kaarsen mee.

De kaars op zich is een krachtig symbool. Door een kaars te ontsteken voelen we de warmte en zien we het licht. Het licht staat hier als symbool van verbinding met zijn ouders.